

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 20-1/23-08413
Otsuse kuupäev 14.11.2023
Komisjoni koosseis Mihkel Kivisalu

Tarbija
Kaupleja Elisa Eesti AS (10069659)

Tarbija nõue

Tarbija soovib lepingust taganeda või seadet asendada või remontida kaupleja kulul.

Resolutsioon:

1. Jätta Tarbija avaldus rahuldamata.

Kui vaidlevad pooled ei nõustu komisjoni otsusega, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse

Asjaolud:

Tarbija märgib oma avalduses, et "

16.05.2022 sõlmis tarbija Elisa Eesti AS-ga liitumislepingu nr 12942146. Koos sellega ka osamaksetega vara müügilepingu nr 12944503(liitumislepingu nr 12942146 lisa). Lepingutega kaasnes tähtajaline kohustus kuni 23.05.2024. Selle lepinguga sai tarbia nutipaketi Eriti Ulme ja osamaksetega seadme Xiaomi Mi Electric Scooter 3. Käesoleva 2023 aasta märtsi lõpus sõitsis tarbija selle Scooteriga tööle. Vahepeal sadas peenikest vihma. Tööle sõites oli kõik korras. Töölt tagasi sõites ei lülitunud seade enam nupust välja. Samuti ei saanud režiimi muuta. Nupp ei reageerinud üldse. Sellest tegi tarbija video. Helistas Elisa infotelefonile, et uurida, mida edasi teha. Sealt öeldi, et tuleb garantiiremonti saata.Tarbija viis seadme kauplejale. Tootjafirma ei nõustunud garantiiremondiga, kontrolli ajal lõhuti Scooteri ekraani.

Tarbija soovis lepingu lõpetamist, seadme vahetamist või siis remonti mõnes Eesti töökojas. Ennem saadeti seade Leetu remonti. Kuna seade on ostetud tütrele ja ta ei saa seda kasutada, siis peab tarbija tütar kasutama tasulist Bolt teenust. Tarbija küsis ka Bolti teenuse selle hüvitamise kohta. Pika suhtluse tagajärjel nõustus 25.05.2023 kaupleja hea kliendisuhte jätkamiseks tasuda remondi arve ise. Tarbija sellega ei nõustunud."

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja tarbija nõudega ei nõustunud. Viimases vastuses vastas kaupleja:

„Kokkuvõttes on Elisa endiselt seisukohal, et tarbijal puudub juriidiline alus 16.05.2022.a sõlmitud Liitumislepingu nr 12942146 lisa 12944503: Osamaksetega vara müügilepingust taganemiseks, sest taganemise eeldused VÕS § 223 mõistes ei ole täidetud, Elisa ei ole vara müügilepingut oluliselt rikkunud ning tarbijal puudub tulenevalt VÕS § 222 alus nõuda Seadme asendamist. Sellest tulenevalt puudub Elisal alus tarbija nõude rahuldamiseks.

Elisa jääb vaidluse lõpetamiseks kompromisspakkumise juurde: hea kliendisuhte jätkumise nimel on Elisa nõus ise tasuma arve Seadme remondi eest, st armatuurilaua vahetuse eest. Selleks palume tarbijal edastada Seade uuesti hooldusesse Elisa kaudu.“

Komisjoni põhjendus:

Tarbijakaitseseaduse § 51 järgi lahendatakse vaidlus poolte kirjalikult esitatud ning sekretariaadi kogutud teabe ja tõendite alusel. Menetluses kogutud tõendite ja ütluste põhjal leiab komisjon, et tarbija avaldus ei kuulu rahuldamisele.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 3 p 1 järgi tekib võlasuhe muu hulgas lepingust. Võlaõigusseaduse § 208 lg 1 sätestab, et asja müügilepinguga kohustub müüja andma ostjale üle olemasoleva, valmistatava või müüja poolt tulevikus omandatava asja ning tegema võimalikuks omandi ülemineku ostjale, ostja aga kohustub müüjale tasuma asja ostuhinna rahas ja võtma asja vastu. VÕS § 208 lg 4 kohaselt on tarbijalemüük asja müük müügilepingu alusel, mille puhul tarbijale müüb vallasasja müüja, kes sõlmib lepingu oma majandus- või kutsetegevuses. Poolte vaheline leping vastab tarbijalemüügi tunnustele VÕS § 208 lg 4 tähenduses. Tarbija ostis kauplajalt elektrilise tõukeratta.

Esitatud tõenditest nähtub, et vaidlus on müüdnud asja lepingutingimustele mittevastavuses (VÕS § 217) ning kas kaupleja vastutab asja mittevastavuse eest (VÕS §-id 103 ja 218).

Müügilepingu alusel ostjale üleantava asja puhul on müüja vastutuse esmaseks eelduseks asja mittevastavus lepingutingimustele (VÕS § 217 lg 1-2). Et tarbijal oleks õigus tugineda asja lepingutingimustele mittevastavusele, on tarbijal kohustus kauplejat puudustest teavitada (RKO 2-14-37663/54). Asjas kogutud materjalidest nähtub, et tarbija teavitas kauplejat tootel lasuvatest väidetavatest puudustest.

Esitatud tõenditest nähtub, et vaidlus on müüdnud asja lepingutingimustele mittevastavuses (VÕS § 217) ning kas kaupleja vastutab asja mittevastavuse eest (VÕS §-id 103 ja 218). Müügilepingu alusel ostjale üleantava asja puhul on müüja vastutuse esmaseks eelduseks asja mittevastavus lepingutingimustele (VÕS § 217 lg 1-2). Et tarbijal oleks õigus tugineda asja lepingutingimustele mittevastavusele, on tarbijal kohustus kauplejat puudustest teavitada (RKO 2-14-37663/54). Asjas kogutud materjalidest nähtub, et tarbija teavitas kauplejat probleemist. Seega on üldine teavitamise kohustus täidetud.

VÕS § 217 järgi on müüja põhikohustuseks anda ostjale üle lepingu tingimustele vastav asi, ostjale üleantav asi peab vastama kokkulepitule koguse, kvaliteedi, liigi, kirjelduse ja pakendi osas. VÕS § 217 lg 2 p 6 järgi ei vasta tarbijamüügi puhul asi kokkulepitud tingimustele, kui asi ei

ole seda liiki asjadele tavaliselt omase kvaliteediga, mida ostja võis mõistlikult eeldada, lähtudes asja olemusest ja arvestades asja müüja, tootja, varasema müüja või muu vahendaja poolt asja teatud omaduste suhtes avalikult tehtud avaldusi, seda eelkõige asja reklaamimisel või etikettidel. Komisjonile esitatud materjalidest ei nähtu, et tootel oleks defekt, mille oleks kaupleja tekitanud..

Tarbija toob välja, et Seame kasutusjuhendis on märgitud rahvusvaheline reiting IP54. Elisa selgitab, et IP54 tähendab, et Seade on kaitstud tolmu ja üksikute veepritsmete (mitte vihmasejuga) eest.

Kaupleja on teinud toote osas ekspertiisi. Olemasolevate tõendite kohaselt (hoolduskeskuse eksperthinnang Seadme kahjustuste kohta ja hoolduskeskuse poolt väljastatud tehnilise ekspertiisi akt) on Seadmel esinevad puudused tingitud vedelikukahjustuses.

Lepingurikkumine kujutab endast sooritusvahet ehk erinevust kokkulepitu ja tegelikult tehtu vahel. Asjas esitatud materjalidest ei tuvastanud komisjon, et kaupleja oleks lepingut rikkunud. Kaupleja on ka omapoolse rikkumise ekspertiisiga ümber lükanud. Lisaks puudub ka sisuline vastupidine info, et kaupleja oleks eksinud. Sealjuures ei ole tarbija täiendavaid tõendeid esitanud ega ekspertiisi teinud.

Kui tarbija väidab, et asi on puudustega, mis ei võimalda asja nõuetekohaselt kasutada, peab ta seda TsMS § 230 lg 1 järgi tõendama. Komisjoni esimees märgib, et üldise põhimõtte kohaselt peab pool tõendama neid asjaolusid, millele tuginevad tema nõuded ja vastuväited (TsMS § 230 lg 1).

VÕS § 222 kohaselt kui asi ei vasta lepingutingimustele, võib ostja nõuda müüjalt asja parandamist või asendamist, kui see on võimalik ja sellega ei põhjustata müüjale võrreldes teiste õiguskaitsevahendite kasutamisega ebamõistlikke kulusid või põhjendamatuid ebamugavusi, arvestades muu hulgas asja väärtust, lepingutingimustele mittevastavuse olulisust ning ostja võimalust saada lepingutingimustele vastav asi oluliste ebamugavusteta mujalt. Müüja võib parandamise asemel asendada asja lepingutingimustele vastava asjaga. Kuna aga kaupleja rikkumine ei ole tõendatud, siis ei ole tarbijal õigus VÕS § 222 alusel nõuda seadme asendamist.

VÕS § 223 kohaselt loetakse lepingutingimustele mittevastava asja ostjale üle andnud müüja lepingutingimusi oluliselt rikkunuks juhul, kui asja parandamine on objektiivselt võimatu või kui see ebaõnnestub. Asja parandamine ebaõnnestub juhul, kui puudus mida parandamise teel kõrvaldada üritati, ilmneb pärast parandamist uuesti või parandamise tagajärjel tekib uus puudus, mis kujutab endast lepingutingimustele mittevastavust VÕS § 217 ja 77 mõistes. Osamaksetega vara müügilepingust taganemise eelduseks oleks Seadme parandamise ebaõnnestumine. Kõnealusel Seadmel puuduvad tootmisdefektid ning Seadmel remonti teostatud ei ole. Seadme niiskuskahjustus on tekkinud tarbija tegevuse tagajärjel tootjapoolsete ohutus- ning garantiinõuete mittejärgimise tõttu. Seega puuduvad eeldused, mis annaks tarbijale aluse müügilepingust taganemiseks.

Komisjon märgib, et kui tarbija soovib kahju hüvitamist, siis peab tarbija tõendama praegusel juhul, et kahju tekitas kaupleja. Täiendavalt on Riigikohus märkinud, et VÕS § 115 lg 1 ning §-de 127 ja 128 alusel võib võlausaldaja lepingu rikkumise korral nõuda kahju hüvitamist, kui on täidetud eelkõige järgmised üldised eeldused: • võlgnik on lepingut rikkunud (VÕS § 115 lg 1); • võlgnik vastutab lepingu rikkumise eest (VÕS § 115 lg 1); • võlausaldajale on tekkinud või tekib

kahju (VÕS § 127 lg 1, § 128); • kahju on hõlmatud rikutud lepingulise kohustuse kaitse-eesmärgiga (VÕS § 127 lg 2); • kahju oli rikkumise võimaliku tagajärjena võlgnikule lepingu sõlmimise ajal ettenähtav, v.a kui kahju tekitati tahtlikult või raske hooletuse tõttu (VÕS § 127 lg 3); • rikkumise ja kahju vahel on põhjuslik seos (VÕS § 127 lg 4)(vt RKTko nr 3-2-1-173-12, p 15). (p 11) Praegusel juhul eeltoodud eeldusi tõendatud ei ole.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Mihkel Kivisalu

/allkirjastatud digitaalselt/